

Brief

Retouradres: Van der Burghweg 1, 2628 CS DELFT

Aan: Parlement
t.a.v. de TK commissies VRO en I&W
de EK commissie I&W/VRO
TK fractievoorzitters
Postbus 20018, 2500 EA Den Haag

Datum: 17 oktober 2025

Onze referentie: 2025-ERB-b005

Betreft: Ongevraagd plan van aanpak herziening bouwregelgeving – Bbl en normen

Geachte Kamerleden, senatoren en fractievoorzitters,

1. Samenvatting

In 1992 is de eerste versie van het Bouwbesluit en de bijbehorende 8 ministeriële regelingen in werking getreden. We zijn thans ruim 33 jaar verder. Tal van veranderingen zijn in de loop der tijd aangebracht via het Bouwbesluit 2003, Bouwbesluit 2012 en thans het Bbl.

De adviesgroep STOER heeft voorstellen gedaan voor het schrappen van “overbodige en strijdige” regels. Echter, daar zit niet de pijn. De pijn zit hem er in dat de voorschriften niet meer geheel in lijn zijn met de doelstellingen achter de regelgeving en tal van onbedoelde effecten optreden als gevolg van aangebrachte (redactionele) aanpassingen die tot onnodige discussies en procedures leiden. Dit geldt evenzo voor de door het Nederlands Normalisatie-instituut uitgebrachte normatieve documenten (normen, NPR's en NTA's).

Daarenboven zijn de ingewijden in de bouwregelgeving inmiddels op leeftijd en daardoor dreigt er veel kennis verloren te gaan.

Dit plan voorziet in een plan van aanpak voor volledige herijking van de bouwregelgeving dat recht doet aan de achterliggende (internationale) doelstellingen alsook toekomstbestendig is en kan worden gezien als innovatie van de bouwregelgeving, leidend tot substantiële kostenbesparingen. Dit plan kan rekenen op bouwbrede steun, anders dan de inhoud van het rapport van de Adviesgroep STOER dat wat betreft de voorstellen voor het Besluit

Brief

bouwwerken leefomgeving integraal door het Overlegplatform bouwregelgeving (OPB) is afgewezen.

Het plan van aanpak voorziet ook in investering van kennis in een jongere generatie, opdat de achtergronden van de bouwregelgeving verankerd blijven en daarmee adequate kennis aanwezig is voor de doorontwikkeling van de bouwregelgeving in de tijd.

Het zou onzes inziens verstandig zijn dit plan te betrekken bij de kabinetsformatie en het nieuwe regeerakkoord.

2. Inleiding, geen STOER, maar SLIM

Minister Mona Keijzer heeft een adviesgroep Stoer ingesteld. Minister Mona Keijzer ontving op 10 juli het eindrapport van de adviesgroep STOER uit handen van voorzitter Friso de Zeeuw. De kabinetsreactie, gedateerd 10 oktober 2025, heeft u onlangs ontvangen, waarin wordt aangegeven welke aanbevelingen verder zullen worden gebracht.

In de aanloop naar die reactie heeft minister Keijzer op 23 juni – twee dagen voor de plenaire behandeling van het voorstel voor de Wet versterking regie volkshuisvesting – al aangegeven vrijwel alle STOER-voorstellen te willen uitvoeren.

Bijgaand treft u in die kabinetsreactie onze reactie daarop aan (**bijlage 1**). Onze reactie wordt breed gedragen door de gehele bouwkolom zo blijkt uit stukken van de Juridische Technische Commissie en het Overlegplatform bouwregelgeving die door de minister zijn ingesteld om haar te adviseren over de bouwregelgeving. Bouwbreed zijn de voorstellen voor aanpassing van het Besluit bouwwerken leefomgeving afgewezen. De kabinetsreactie vermeldt daar echter niets over.

De adviesgroep STOER is aan de slag gegaan zonder – wat gebruikelijk is bij advisering aan de regering – een formeel instellingsbesluit waarin de opdracht wordt omschreven, de leden worden benoemd en de hoogte van de vergoedingen staat vermeld.

Nu moeten we die opdracht lezen in het advies zelf waar staat dat het doel van het STOER-programma is:

- a. de bevordering van de woningbouw - sneller, meer en tegen lagere kosten –;
- b. het middel het verwijderen van koppen op EU-regelgeving, en
- c. het schrappen, uniformeren en verbeteren van regelgeving en eisen is.

Als de – meer open - opdracht was gegeven om te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om tot versnelling van woningbouwprocedures over te gaan, was de nadruk ongetwijfeld

Brief

komen te liggen op de vele niet juridische belemmeringen, die – anders dan de wijzigingen van wet- en regelgeving – direct weggenomen kunnen worden.

De adviesgroep komt, zonder enige kennis te hebben van de achtergronden van de bouwregelgeving, tot de volgende aanbevelingen met betrekking tot het Bbl en de normalisatie:

“

- a. Plafond- en deurhoogtes: verlaag de minimale plafondhoogte van 2,60 naar 2,50 meter en de deurhoogte van 2,30 naar 2,10 meter. Dit levert materiaal- en energievoordelen op en biedt ruimte voor efficiëntere bouwlogistiek.
- b. Trappen: sta een steilere trap toe ('actieve trap'), wat leidt tot ruimtewinst in woningen en lagere kosten. De trap blijft veilig bruikbaar, ook voor de toepassing van trapliften.
- c. Toegankelijkheidseisen balkons: voer geen extra verplichtingen in voor drempelloze balkons vanwege het hoge risico op lekkages en bouwkundige complexiteit. Beperk deze eis tot zorgwoningen en nultreden woningen.
- d. Daglichttoetreding: wijs de nieuwe NEN-norm voor daglicht (die tot meerkosten leidt) niet aan in het Bbl. Behoud flexibiliteit in de toepassing van daglichteisen, vooral in slaapkamers en kleinere verblijfsruimtes.
- e. 55%-eis: heroverweeg de regel dat minimaal 55% van het vloeroppervlak moet voldoen aan de hoogste daglicht- en ventilatie-eisen. Deze eis leidt tot onnodig complexe plattegronden.
- f. Tijdelijke woningbouw: harmoniseer de regels, zoals die voor geluidwering, door de termijn van 15 jaar standaard te maken (nu nog 10 jaar).
- g. Spuien via dove gevels: maak het mogelijk om via een niet-geluidgevoelige gevel te spuien (kortstondig ventileren). Dit levert installatietechnische en bouwkundige kostenvoordelen op.
- h. Administratieve vereenvoudiging: schrap de verplichting om een checklist voor veilig gebouwonderhoud mee te sturen met de vergunningsaanvraag, evenals de informatieplicht over het gebruikte bouwmatériel;
- i. Interne geluidseisen: versoepelde geluidseisen tussen verblijfsruimten binnen een woning om open plattegronden mogelijk te maken.
- j. Milieuprestatie-eis: voer de geplande aanscherping van de Milieuprestatie Gebouwen (MPG) niet door. Bereid in plaats daarvan, samen met het veld, de overstap voor op de Europese 'Whole Life Cycle-Global Warming Potential'-systematiek (WLC-GWP), die breder en toekomstbestendiger is;
- k. Doe nader onderzoek naar een aantal verdere vereenvoudigingen die tot aanvullende kostenreductie kunnen leiden.
- l. Vereenvoudig een aantal eisen die zijn opgenomen in NEN- of NEN-EN-normen.

Brief

- m. Maak deelname aan normcommissies gratis en maak de NEN-normen gratis toegankelijk.
- n. Laat de voorafgaande toestemming van de minister vervallen bij maatwerkvoorschriften zodat de gemeente in specifieke situaties met 'lagere' technische eisen kan volstaan.
- o. Maak optimaal gebruik van de experimenteerruimte op locatieniveau in de Omgevingswet.
- p. Zie af van de voorgenomen aanscherping van de MPG-eis. Maak een duidelijke roadmap gericht op de komst van de Europese Whole Life Cycle- Global Warming Potential-normering (WLC-GWP).
- q. Houd publiekrechtelijk-privaatrechtelijk en bestuurlijk strikt vast aan het verbod op lokale (duurzaamheids-)koppen op het Bbl vanwege kostenbesparing en bevordering van industrieel bouwen. Onder meer convenanten verliezen hierdoor hun betekenis, voor zover Bbl-gerelateerd. Een uitzondering geldt alleen als een individuele marktpartij dat aantoonbaar wenst.
- r. Wanneer deze voorstellen worden overgenomen komt de adviesgroep op een totale, voorlopige kostenbesparing van circa € 30.000 per woning (exclusief btw). Dit is gebaseerd op aanpassing van technische bouweisen op landelijk niveau (een besparing van ongeveer €10.000 per woning) en een strikte toepassing van het landelijke Bbl-regime (een besparing ongeveer € 20.000 per woning). Bovendien wordt standaardisering gestimuleerd en worden de proceskosten verlaagd. Het gaat hierbij wel om een macro-inschatting die niet direct toepasbaar is op elk individueel project en op elke individuele woning. Bovendien zal de doorwerking tijd nodig hebben.”

Op grond van deze aanbevelingen moet worden geconcludeerd dat de achtergronden van de bouwregelgeving er niet meer toe doen. Een gezond binnenklimaat is niet langer van belang. Situaties als in de uitzending over de Van der Pek buurt in Amsterdam Noord voldoen op grond van deze aanbeveling straks weer aan het Bbl, ondanks alle klachten over schimmels, lekkages en geluid (<https://npb.nl/start/video/npb-doc-de-verkrotte-droom>). Evenzo kan de constructieve veiligheid en brandveiligheid wel worden verlaagd aldus de adviesgroep.

Als je je niet wil verdiepen in de achtergronden van de bouwregelgeving, dan doe je die voorschriften af als doorgeschoten welvaartsverschijnselen, zoals de voorzitter van de adviesgroep ten onrechte stelt. Aan de relatie bouwkwaliteit en gezondheid is door de adviesgroep geheel voorbijgegaan. De voorstellen zullen de zorgkosten enorm doen toenemen. Ook door Nederland geratificeerde verdrag voor de gehandicapte mens wordt door de adviesgroep terzijde geschoven.

Brief

Het moet niet gaan om het schrappen van overbodige en tegenstrijdige regels. Wat wel moet gebeuren is de taalkundig inmiddels verbasterde regelgeving herformuleren en de ondoordacht verlaten uitgangspunten daarbij weer in ere herstellen (denk daarbij bijvoorbeeld aan verbouw en tijdelijke bouw)

Het ware verstandig geweest mensen met kennis van zaken van de technische regelgeving en de achtergronden daarvan zitting te laten nemen in deze adviesgroep.

3. Achtergronden, de basis van de bouwregelgeving

Voor de achtergronden van de huidige bouwregelgeving moeten we terug naar de brief van de minister en van de staatssecretaris van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer van 22 september 1983, TK 17931, nr 7, beter bekend als Actieprogramma deregulering woningbouw regelgeving, SGD_19831984_0003825. Nadien zijn tal nadere invullingen daarvan uitgewerkt en gepubliceerd. Ook over de randvoorwaarden die gelden voor normen waarnaar vanuit de bouwregelgeving wordt verwezen.

Dit heeft eind 1991 en eerste helft 1992 geleid tot het Bouwbesluit 1992 (Stb. 1991, 680) en een achttal ministeriële regelingen. In die regelingen waren een groot aantal nadere voorschriften bij de toepassing van normen opgenomen omdat het Actieprogramma Bouwbesluit en normen uit 1986 onvoldoende tot juridische en technisch zuivere normteksten had geleid die strookten met het publiekrechtelijk beleid.

Dit was het einde van de eerste fase van het voornoemde actieprogramma. In 1998 werd de tweede fase gepubliceerd door middel van de Staatsbladen 1998, 618 en 619. Inmiddels was destijds ook het Actieprogramma normen 1-op-1 uitgevoerd waardoor de verwijzing naar normen sterk kon worden vereenvoudigd en er nog nauwelijks nadere voorschriften nodig waren. Het aantal regelingen werd in 1997 teruggebracht naar 4 die na de staatsbladen van 1998 in de titel het jaartal 1998 meekregen. Die staatsbladen zijn niet in werking getreden omdat op verzoek van de VNG en de marktpartijen ter vergroting van de leesbaarheid was verzocht om tabellenwetgeving.

Ook voor het zo goed mogelijk laten aansluiten van de normen bij de randvoorwaarden van de regelgeving zijn tal van achtergronddocumenten beschikbaar die kenbaar zijn gemaakt aan de voorzitter en leden van de Beleidscommissie Bouw van NEN en voor raadpleging beschikbaar zijn.

Brief

4. Vervolgstappen in de ontwikkeling van de bouwregelgeving met steeds meer omissies

De omzetting naar tabellenwetgeving resulteerde in 2001 in Stb. 2001, 410. Dit staatsblad bleek een groot aantal omissies te bevatten, die deels zijn gerepareerd in een Veegbesluit (Stb. 2002, 203) en kort daarop via het Stoffer en blikbesluit (Stb. 2002, 516). Tezamen genoemd Bouwbesluit 2003. Vóór de inwerkingtreding daarvan per 01.01.2003 werden de EPC-eisen voor de U-bouw nog aangescherpt (Stb. 202, 518).

Dit Bouwbesluit 2003 bevatte nog altijd veel omissies wat TNO deed besluiten tezamen met Elsevier uitgeverij een Bouwbesluit 2003 met voetnoten op de markt te brengen om marktpartijen te helpen te komen tot de bedoelde toepassing van de bouwvoorschriften. Deze omissies zijn tot op de dag van vandaag nog lang niet allemaal door de wetgever weggenomen.

Tal van wijzigingen zijn nadien gepubliceerd die niet alle hebben geleid tot het centraal stellen van de uitgangspunten van de bouwregelgeving, zoals de vrije indeelbaarheid, de uitgangspunten veiligheid, gezondheid, bruikbaarheid, energiezuinig en milieu en het belangrijkste de vereiste minimumkwaliteit van de gebouwde omgeving.

Belangrijke wijzigingen zijn onder andere:

1. het bij verbouw in het Bouwbesluit 2012 niet langer als vertrekpunt nemen de vereiste nieuwbouwkwaliteit met ontheffingsmogelijkheid, maar het reeds verkregen niveau centraal te stellen met als ondergrens de eisen voor de bestaande bouw, en
2. Voor tijdelijke bouw tussen de 5 jaar tot 15 jaar vanaf 01.11.2014 in beginsel te volstaan met de eisen die gelden voor de bestaande bouw.

De wetgever heeft daarbij de uitgangspunten die zijn gehanteerd voor de bestaande bouw geheel uit het oog verloren.

CITAAT

Voor de voorschriften voor de bestaande bouw is uitgegaan van de oudste in ons land bekende bouwvoorschriften van gemeentelijke of provinciale verordeningen, die krachtens de Woningwet van 1901 zijn gegeven. Daarbij is in beginsel gekozen voor de laagste eis die in de onderscheidene documenten ten aanzien van een bepaald onderwerp is gesteld. Reden hiervoor is dat uit het oogpunt van verworven rechten geen verdergaande eisen mogen worden gesteld dan die, welke golden op het moment waarop de bouwvergunning voor het desbetreffende bouwwerk werd verleend. Indien een hogere eis zou zijn gesteld, zou de grondslag voor de uitvaardiging van een aanschrijving wegens strijd met de bij of krachtens het Bouwbesluit voor de bestaande bouw gegeven voorschriften, waaronder dus ook de in deze regeling voor de bestaande bouw vervatte voorschriften, zijn verruimd, hetgeen uit het oogpunt van verworven rechten onrechtvaardig is. Het niveau dat destijds werd geaccepteerd kan met het oog op de brandveiligheid nog juist als ondergrens worden geaccepteerd. Zodra het niveau van de voor de bestaande bouw geldende brandveiligheidsvoorschriften wordt onderschreden, zijn burgemeester en wethouders op grond van artikel 14 van de Woningwet (Stb. 1991, 439) gehouden de

Brief

eigenaar van het desbetreffende gebouw aan te schrijven tot het treffen van voorzieningen om de ontstane strijd op te heffen. Zij moeten de eigenaar de keuze laten tot het treffen van de voorzieningen waartoe is aangeschreven of tot het staken van de bewoning of het gebruik.

Het vorenstaande betekent overigens niet dat, wanneer het niveau van de voor de bestaande bouw geldende brandveiligheidsvoorschriften nog niet wordt onderschreden wanneer die voorschriften op zich zelf worden beschouwd, burgemeester en wethouders niet ook zouden kunnen aanschrijven tot het uit het oogpunt van brandveiligheid treffen van voorzieningen. In deze situatie bestaat er dus strijd met de nieuwbouwvoorschriften en niet met de voor de bestaande bouw geldende voorschriften. De noodzaak van de te treffen voorzieningen zal in zo'n geval door burgemeester en wethouders moeten worden gemotiveerd. Een dergelijke noodzaak kan samenhangen met enerzijds het gebouw zelf, voortvloeiend uit bijvoorbeeld ervaringsgegevens met betrekking tot brandonveilige situaties, of met omstandigheden die verband houden met de gebouwde omgeving. Daarnaast kan daarvan ook sprake zijn wanneer het bouwwerk bij beschouwing van de voorschriften op zich zelf weliswaar niet in strijd is met deze voorschriften voor de bestaande bouw maar in samenhang met elkaar toch een brandonveilige situatie oplevert.

Is in het verleden echter reeds een hoger niveau aan brandveiligheid gerealiseerd dan de bij of krachtens het Bouwbesluit voor de bestaande bouw geldende voorschriften, dan mag bij het vrijwillig verbouwen of op basis van een aanschrijving treffen van voorzieningen nimmer het op basis van de destijds verkregen bouwvergunning gerealiseerde niveau aan brandveiligheid worden onderschreden. Met andere woorden, het vrijstellingsniveau of het aanschrijvingsniveau ligt in zo'n situatie altijd tussen het destijds gerealiseerde niveau en het op grond van het Bouwbesluit geldende nieuwbouwniveau. Daarbij wordt er, omdat verbouwen of aanschrijven gelijk is aan bouwen, van uitgegaan dat in beginsel het nieuwbouwniveau zal worden geëist. Afhankelijk van de mogelijkheden die het te verbouwen gebouw biedt, kan door burgemeester en wethouders voor het te verbouwen gedeelte vrijstelling worden verleend tot een niveau dat naar mag worden aangenomen zo dicht mogelijk bij dat van de nieuwbouw ligt. Voor niet tot bewoning bestemde gebouwen bestaat voor burgemeester en wethouders op grond van artikel 17, derde lid, van de Woningwet nog de mogelijkheid om aan te schrijven tot het treffen van voorzieningen en daarbij tevens te bepalen dat het gebruik direct wordt gestaakt totdat de voorzieningen waartoe is aangeschreven zijn getroffen.

EINDE CITAAT

Voorts zijn er in de loop der tijd tal van verbasteringen opgetreden omdat administratieve en gebruiksvoorschriften abusievelijk zijn verworpen tot bouwtechnische voorschriften en de betekenis van begrippen ondoordacht zijn aangepast waardoor de voorschriften onbedoeld een hele andere betekenis hebben gekregen.

Door het Expertisecentrum Regelgeving Bouw zijn in 2024 en 2025 inmiddels een groot aantal publicaties uitgebracht waarin telkens aandacht wordt gevraagd voor elementen en formuleringen die niet stroken met de uitgangspunten die ten grondslag liggen aan de Nederlandse bouwregeling.

Brief

5. Fundamentele herijking is noodzakelijk

Het bovenstaande leert dat het tijd wordt de bouwregelgeving in zijn geheel tegen het licht te houden. Anders gezegd: niet STOER, maar SLIM (Simpler Legislation for the Internal Market). Daarmee valt veel meer winst te halen door het voorkomen van discussies en disputen, waarbij echter minimumkwaliteit mede in relatie tot toekomstbestandigheid van de gebouwde omgeving voorop blijft staan.

Daarbij moet worden nagegaan of de uitgangspunten van destijds nog aansluiten bij het huidige tijdsgewricht en principes, zoals vrije indeelbaarheid en toekomstbestendigheid, rekening houdend met de verwachte ontwikkelingen in de komende 75 jaar, en nog fier overeind staan.

Aspecten die daarbij mede in beschouwing moeten worden genomen zijn de vergrijzing, het al dan niet handhaafbaar zijn van het beleid van zelfstandig wonen, de klimaatverandering, het gelijkheidsbeginsel, circulair bouwen, het VN-verdrag van de gehandicapte mens en integrale afwegingen over alle ministeries heen, zoals het niveau van de eisen afgezet tegen bijvoorbeeld de zorgkosten en de afweging kosten tegen de opbrengsten van veiligheid, gezondheid en klimaatverbetering.

Alle inmiddels kenbaar gemaakte omissies en alle vanuit gezondheid en veiligheid niet te verdedigen wijzigingen uit het verleden zullen moeten worden weggenomen.

Ook moet er een ontvlechting plaatsvinden van bouwtechnische bepalingen en administratieve bepalingen en gebruiksvoorschriften.

Internationale verplichtingen moeten zo zuiver mogelijk worden geïmplementeerd, waarbij er tevens aandacht moet zijn voor noodzakelijke aanpassing van daaraan gerelateerde aspecten zoals de brandveiligheid bij toepassing van PV-systemen, elektrische laadpalen en stallingsruimten voor alle soorten elektrische voertuigen.

Dit alles vergt ook een andere werkwijze voor de totstandkoming van bouwregelgeving. Er is een breed samengestelde klankbordgroep nodig die aan de voorkant met elkaar de randvoorwaarden van de inhoud van de regelgeving met elkaar bespreekt en ook eerste proeven van delen van de wetgeving beoordeelt, alvorens deze worden voorgelegd aan formeel ingestelde gremia en wettelijk vastgelegde procedures op gang worden gebracht.

Dat geldt evenzo voor de totstandkoming van normalisatieproducten. Dat moet niet worden gedicteerd/gestuurd vanuit het NEN-bureau, maar vanuit breed samengestelde stuurgroepen

Brief

en beleidsorganen die een brede afspiegeling van de maatschappij vertegenwoordigen. De implementatie van de tweede generaties Eurocodes zou net als de introductie van de Eurocodes tussen 2001 en 2012 moeten worden begeleid door een stuurgroep die een afspiegeling is van de belanghebbenden die de verschillende commissies en daaronder ressorterende werkgroepen aanstuurt, zicht houdt op de financiering en de maatschappelijke impact van de veranderingen.

Hiervoor is het noodzakelijk dat erkende specialisten met een breed spectrum aan kennis aan het werk worden gezet met zowel technische inhoudelijk kennis, de vertaling daarvan naar praktijkoplossingen en met diepgaande wetgevingsjuridische kennis opdat teksten ook de juiste juridisch-technische formuleringen bevatten.

Voor de totstandkoming van normen (dus geen NTA en NPR in de wetgeving) is de beproefde werkwijze van teksttrio's de meest aangewezen werkwijze, zoals beschreven in de hiervoor genoemde uitgevoerde actieprogramma's.

6. Investeer in kennisopbouw en kennisoverdracht

Het proces van de totstandkoming van bouwregelgeving is in de loop der tijd verengd tot enkele ambtenaren op het ministerie die niet beschikken over brede technische en bouwpraktijk gerelateerde kennis en zonder voorafgaande raadpleging van alle belanghebbenden.

Ook bij het proces van de totstandkoming van normen wordt steeds meer afgeweken van de principes die in de actieplannen zijn beschreven. Met de invoering van het prijsmodel per 01.01.2024 heeft het principe van "wie betaalt, bepaalt" de overhand gekregen en doen de uitgangspunten van de bouwregelgeving er niet meer toe.

In het universitair onderwijs is er geen enkele aandacht voor de ontwikkeling van de bouwregelgeving en normen en de kennis van de achtergronden en uitgangspunten die daarbij moeten worden gehanteerd. Er is dan ook sprake van een enorme vergrijzing van de enkele nog actieve personen die wel over deze kennis en vaardigheden beschikken.

Het project "noodzakelijke herziening van de bouwregelgeving, daarbij inbegrepen de normen, is er bij gebaat als deze gelijktijdig wordt gebruikt om enthousiaste, jonge mensen op te leiden om kennis op te doen en in praktijk te brengen. De focus moet daarbij liggen op het vormen van een netwerk gericht op kennisoverdracht en het borgen van de continuïteit van de kennis en vaardigheden om de inhoud en toepassing van bouwregelgeving op orde te houden. Het is namelijk een utopie die brede kennis te kunnen verenigen in één of enkele personen. Daarvoor is het spectrum te breed en ontbreekt de tijd, gegeven de actualiteit van de

Brief

noodzakelijke herziening. Dat netwerk moet er voor zorgdragen dat de integrale benadering niet teloor gaat, zoals we wel zien bij de voorstellen van de adviesgroep STOER.

Het verdient daarnaast aanbeveling een leerstoel “bouwregelgeving” in te richten op TUD alwaar de kennis over de totstandkoming en de inhoud van de (internationale) bouwregelgeving wordt gedoceerd, opdat voor de toekomst personen paraat staan die de ontwikkeling van en de uitleg over de bouwregelgeving ter hand kunnen nemen. Dit is een actie die buiten dit project valt, maar wel van belang is voor de continuïteit.

7. Tijdsplan

De bedoeling is dat het project in januari 2026 van start gaat en in december 2026 een proeve van een gewijzigd Bbl wordt opgeleverd dat daarna alle procedures van JTC, OPB, internetconsultatie en parlementaire behandeling doorloopt.

met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Drs. R.J. Wijnands
Voorzitter van het Expertisecentrum Regelgeving Bouw